

Tvá čarodějná síla tak tajemná,
tvá fanatická víra nadmagická.
Polibkem vše začíná, na kříži to končí,
v ráji byla stvořená, teď v zahradách se loučí.

Skrývají své tváře v kápích, teď se zradou trápí
pod tíhou svědomí.
Vzívají boha co dá pít, v slzách se neutápíš,
tvou víru nezlomí.

Ruce ti svážou, ústa umlčí, však duši tvé neporučí.

Zmámená, v rukou bodláčí, už se neotáčíš,
jsem tvůj smutek, jsem tvůj žal.
Ztýraná okovy vláčíš, bez pomoci kráčíš
na druhý břeh, za ten val.

Vím, končí náš sen, stírám slzy své,
slyším tě volat jméno mé.

Zas chceš vstát a klečíš na kolenou,
zvedáš kříž cos měla na ramenou,
tvé tělo znavené teď hoří v plamenech,
vzlétá duše tvá tak rozervaná - duše tvá.

Rimortis, podívej, už svítá,
Rimortis, nový den tě vítá.
Rimortis, s tváří tak bledou,
Rimortis, na pranýř tě vedou.